

The Wisdom of the Chasam Sofer: A Jewish Perspective on Individualism and Self-Fulfillment

1. (London, 1965), p. 81:

סימן ט

בunning לשלאו להתפלל על קבר איש אדיקים מרדנ"א צ"ל, ובו מספר מאן מהנהגות רבו צ"ל, ונפסנו לזה תוכחה לקהלה שאמוררשלים לבוחר בשם רב.

שיל"ת. פ"ב יומם ב' ח' כסלו תקע"ח לפ"ק.

ה חיים והשלום לאיש וביתו יד"ג הרבני השנון המופלג צדיק נשגב כבוד מורה מררכי לב נ"י:

נעימות בימינו כתובות הגסה בידי אחיו שי ראיין, והנה גדר גדול נדר לאליך ישראל לשלאו זצ"ל להתפלל ולבקש רחמים על רוא דנא, וכן יעשה יקום בדברו, ואני אהיה שליח לדבר ברצונותך, כאשר יראה מעלה, להתפלל ולהשתטח על קבר איש אדיקים קדוש מ"ז האגן (ז) ישול לידי לערך אדום זהב, ואצוה לאיזה צדיקים מתלמידיו זצ"ל יעשו כאשר אצוה עליהם. והנה ביצקי מים על ידו בתקחלת בווא לבאסקווייז, ולא هي לו כ"א בן קטן ובת אחת כמו בת י"ב שנה אהבה לו במעשה, כאשר כן בתה א"א לספר שבזה, ובעה"ר מטה שם ולא דמע עיניו, הי' מצדייך הדין בשמחה גדולה ונפלה אשר לא ראיתי ממנה דוגמתו בתפלת שמחת תורה, אך ביום השבת פ' וירא והוא הי' רגיל לעלות להן ולמפטיר בכל שבת, וגם באותו השבת שבתוון השבעה לא מנע מהגניל, או אמרו הפטירה זלג דמע א' מעינוי וקבלו בידם, מיד חור וגחפך לאחר, ושוב לא נראה בו שום רמז עצבות ולא הוכר שמה כלל ולא הי' לו ולד אחר לעולם, ולא עשה

¶

¶

היא
ונח

לזה שום תחכלה, גם כי לדעתינו חדל ממנה אורח ולא רצתה להטריח כלפי מעלה לשנות הטבע כי חיש קל יותר ח"ז יגרום מיתה לאשתו חיללה, ומפני זה גם אני לא בקשתי ממנה זצ"ל לעולם לבקש רחמים על אשתי הראשנה זצ"ל מטעם הנ"ל, וכל שאין דוחק השעה אין השעה דוחקתו, והרבבה ריות והצלחה לפניו ית"ש, הוא הרופא לשברוי לב והמחבש לעצבותם הוא יגדור פרצחות ויבנה חורבותם ונם יגונם ואנתותם:

הנה נא הואלתי לדבר אומר מה שנגע לכלל בני קהילתו הקדושה אהובי ה' אשר הוכחים, ישמע אל ויעם

2. (Jerusalem, 2015), vol. 5, pp. 282-295 (excerpts):

כ"י הנה במות תלמידי חכמים יוקח מוסר השכל אם בארץם נפלת שלហבת וכוכ' (כמ"ק כ"ה ע"ב), לומר אם הקב"ה מדקדק על צדיקיו על עבירה קלה שעשה מה עשה אנחנו הנשאים מלאים עון ומרמה - הנה כל זה במאי שיציר בו שמת בחטאו, אך מי שהגיע לכלל תחילת החסידות והפרישות ולא בחסידי הזמן ח"ז כי אם קרא ושנה ושונה לתלמידים וכל זו לא אנס ליה, וכל שעריו התורה פתוחים לפני אהוב לה' ולבריות, גודר גדרי התורה ומוסר נפשו עלייה, כדיוע כמה טلطולים התחלט, כמה צרות ותלאות עברו בראשו, כמה רבוא זוהרים פוז על אותן אחת של תורה שלא יתבטל, והדבר ידוע לרוב העומדים פה^ט. אם כן מה נאמר, וכי זה מה בתחטאו שלא השלים שני בעו"ה, והלא משמעה רעה לא יראה נכוון לבו בטוח בה' (תהלים ק"יב ז), כאשר ראייתי בהיות אש' ברחוב היהודים בק"ק פ"פ"ד שנת תקל"ד ונשרפו הבתים מצדדי ביתו, ומצד שכנגד ביתו, והוא לא קם ולא צע מבית מדרשו מעוטף בטלית ותחפילין והחפכל חפהו ולא בלבלו דעתו, ולא נגעה יד ה' בכיתו ולא קרב האש לגבונו - זה כמו שש שנים בבואה עיר פ"פ במצוור ושות שתו השערה כי לא נע ממדרשו ולא ירא לנפשו אף על פי שנשraphה רובה של רחוב היהודים, לא ירא לנפשו מאומה, הcosa לא ישלים שנותיו בחטאו חיללה. אין זה כי אם עונונתיו שמננו יתומים ואין אב לישראל, ונשכבה בבשתינו ותכסינו כלמותינו, איך אבדנו גבורנו, אויל לספינה שאבדה קברניתה, אויל לדור שאבד פרנסותיכ.

דרוש ב

^טהספר מר על שכיבת מרדנא הבודן הגובל הנאן ושכ"ה החסד מהי נתן אדרל וצ"ל ה"ט – אשר הlk לעולמו בק"ק פ"פ דמיין ביום כ"ז אולו ונקר למחזרתו ביום כ"ח הניל תק"ס לפ"ק, ובאה המשמעה אלינו ביום כ"ז תשרי תקמ"א והספנותו ביום המשמעה, להיווט עדין בתוך שלשים לשכיבתו לא רצינו לאחריו

ואני בחולמי ראייתי מהומשת ספרים מלובשת שחורים, ושאלתי מדרוד שחורים לבושים, והשיבוני הלא ידעת מנהג עיר מולדתך פ"פ ביום תענית צבורי מלבושים ספר תורה שחורים, ואיך והנה חלום. והנה האמת כן מנהג ק"ק פ"פ, אבל פרוץ נודע לנו עתה כי תורה היא מתאבלת על מת, מות הצדיק מורה נצ"ל, כי מי יגדור גדרה ומילא פרוץ, מי יתרץ שברים. מי יפרק הרם^י או נא לנו שהחינו לזמן הזה, והגענו הלילה הזה לאכול בו מורים, אל תאיצו לנחמני כי גדול כים שבי. ולריי לבכות ולמיעד הספידא, אני ראייתו ישב ודושש כמה מה הגבורה^ו, אני רצתי אחריו מאה פרסאות רועבטי ביתامي חדר הורתי כדיוע ומפורסם לכלטן והתעניתי בכל אשר התענה אביז – עתה לא זכיתי לראות בהלוא דמןא, לא זכיתי להודיע דמעות על קבר איש אלקים, לא זכיתי להזות פניו סוכך להסתלקותו, כי אז היה נאצל מרווח עלי, כמאמר אליו לא לאלישע (מ"ב ב') אם תראה אותי לוקח עמוק יהי לך כן.

3. שות' חתום סופר, או"ח סימן קצ"ז (Jerusalem, 1982):

כolio כמי קהנייה כלימודו צליגנו, ונמה בזה כי כוות ני
מכומנו כי אז הדר בגינוי מהנבי ק' פה עתך נרמך כמי
נלהמו לפלוטיס לפער'ם צלינו נז' חז' הילך ממן, והה' ל' נרכות
לה' פ' מ' מכם נפצע וכוי ולמה עוד ח' נס' שעריך לרנו וכו', וכן, וכן
לכמה, כמה מ' לנו הדריך כי מרגלים צפומי שי כל כהמוד לבבנה
בצער'ם כוות נסונה כל ישלחן צבוס ולהן גוזל צמונין, אכן
מי להן לו היל תולך פליאו תולך להן לנו [עי' יג'ת. ק' ט' פ']
שי זוכ נסנה מנות הנשים מלומדך ולח' נס' יודיע, מע' כל
במהחסן טס קומו ניכר צמונלו מה צלינו צוה' לטס כ' נבואר
מי' מכל מה הדר יודענו לנו וזאת להן פגון ח' שעלה נסנות כי להן
לה' ב' צו' היל טס צוה' צה' ב' נס' נקלה'ם צו' כוות' משינה
צמונין [במוש'ק פ' פ' צ']
לה' רק ריק נסונה צה' גור'ץ לא' חoco מתחמד
נס' כל יטראן, והר' נסנות גוזה שלמה'ם כלם יתחסן צמונין ח'
לטולם ח' צו' גופי נסנה מק' לטרמן'ן ומנות האשים, וזה ח' הפה'ר,
ולבן רלי'תי וצוח'י כגןון כפלח'ך ז'ל ומומי' הקסיד צצנוכוב מכו'
נתן לדליר ז'ל וגאנון מכו' אלמן מסיד ז'ל תלם כמתינו מדה',
מניד' לה' נלי צמונין לה' צמונין מפי קוט'יט יטראן כל' ס' כוות'
יול' מפי קדס' צ'טס' דראט, ותל'ית לה' זוכ' ידי' מטה' יה' וה' גול'
ספלי'תי מכס' וכו', וטל'ית תלמיד'ך לה' פרן וכו' לדזש'פ' פ'ס'
קורל' [אי' פ' צ'], ומ' להן ח' הוועך נמגנו, זוכ' מה צמונל'ן
צפומי. ועוד להמראתו, כי כתפלת' צנוקה' ספדי', היינו גנלי' ופומיטו'
לעטם הנטמי' ח'ל' כתולך מוקול'ת צו'יקס' מלה'ות קריה'זים',
יעין היליכות כיעט'ץ' צללית' הולג', לה' כוות כי צמוניך' נטבמו'
סתטי' כבונוכ' צ'גרות' ויגנות', וצוז'ו להמלון' צטמיז'ך נ' מלה'תו'
ספלי' ז'ל' וח'ו כתפלדים' נ'ב'ק' מג'יקס' וכ'ו' גול'ט' צעלוניות'
צונוכ'ת'ות טפס', ומ'ויל' סיינו' גס' נ'ג'נו' זוכ' ל'צ'ו' ז'ו' כ'ב'
מג'אל' לו' נ'ב'ק' וכ'ג'ג' צ'ונוכ'ת'ות טلغ', וכ'ו' צט'ץ' ח'ו' מ'תאי'
יודע' עד' מה', על' כן מי' שרוא'ט' נ'ב'ק' וכ'ו' חי'ו' זוק' ל'ריך' נ'תפ'ן'
צ'ונוכ'ה במל'ג', וכ'ו' צ'ונוכ'ת' ז'ו' א'צ'ו' לה' טס' נ'ב' נ'ב' ע'א'
צ'ונוכ'ה ז'א'ג'ונל'ט' מ'ח'יך' ולח' ה'רפן' כי מה' לי' כ'ה' ומכ' לי' כ'טס' ח':
אל'ו. ד'זריס' צ'דרת'י ממעס', הא'ל' ח'ז' ז'ו' י'ה' טתק' מפי' טל' גברת'
לצ'ם ד'ר'ו'ט' צ'ונוכ'ה' י'ג'ו' צ'טראן, וטס' ח'ז' ג'לה'
פל'ר'ם ט'גס' צ'מ'ב' צ'נ'ת'ה' ל'ט'יל' ד'ך' מ'ו'ז' צ'ו', ו'ג'ני' צ'ל'ך' ח'מ'ת'
ועל' פ'י יוכ'תני' יס'ל'מ'י' נ'ד'ק' מס' ד'ה' ז'א'ג' ז'א'ג'ול' ו'ה'ק'ו'
צ'טפ'יס', ו'ה'ל'ך' ז'א'רו'י' נ'ט'ז'ב' צ'טפ'ל'ז' ז'ס' י'ל'ט' ח' ד'ק'י':

השובה קין

פְּדִיקָה כַּתְמָר יְפָרָה כְּשׁוֹשָׁנָה, בַּעֲדָכְפָתָן רַעֲנָה, תְּחֵל שָׁנָה
בְּבִרְלָתָן קְדָם מְעוֹנָה, וְלֹא חַשְׁכָּן עַלְיוֹן שָׁנָה, הַהָּרֶב גְּנוֹאָן
הַמְּפֻרְסָם כְּעַרְוָגָת הַבּוֹשָׂם גַּן הַדְּסָם נַזְיָה עַה פְּהָ כְּקַשְׁתָּה
מַהְוִי מְשָׁה תָּמָר נַזְיָה אֲבָדָר וּרְדָם דְּקָעָק אַהֲעַלְעָק יַעֲקָב מְשַׁגְּנוֹתָךְ

4. שווית חותם סופר, או"ח סימן ט"ז (Jerusalem, 1982):

תשובה טז

שלום וב"ט לדיידי הרבני המומלכ מורה מאיר ג"י:

ג"ה כונני, וככナルת לבבב לאחיזה לו הגדת ו"י כהון כחסיד
להופטל האר המהוות מלהרים מעלה ספליים, צמ"ס צננות
לבדר מה' תכועש כה' ומי כי' חיך מתוק מושע ענן עקרו דין כל
לגייטה גדי גמר הארי הבאר וקדושים יהודים לו, ומ"מ לו יטרול
טהיליג נוכרים מלן מומי לאו מדויכו:

וחמהתי על דברי כהון בחרגת צל נס כי כל דבריו במחמת
ובתzuותם וצדעתם ובכל מלחתה מוחצת, לך מ"ס כי
מחפלנו ספדיות קדלו מלחם צל ה' לבורך נפיו בתיכת מי' טמלת
אמא, הס קדלא כו' נקדל, לך מי' רוחך עיקר מחפלנו ספדיות בס
גולי טהיר ופלמוגה ומכס דרום צהמאלאץ ולודין ובמזרג
ובמ"ה והכמונס צגד נמל ונכבר צחפתם, והם הול' כו' כהון בכהון
על בהאנזום במחפליום ספדיות כמס קדלו עלייה ועל כל כלויות
עליכם נועל ועד צכל מי' טויה פירוש מקהל ה' כהוני ולבתול
ספריות ממוועט נקדל גס תקלח ז', בנס ליר' צימנה כהוז על ספר
סתקנות צחיח זמן וגיהז מקוס בתהספוי ומ' בס במחקרים וכל
ה' ליר' כתוב וחותם במופגוי דוד תקנית רגמ"ב גמר'ת יסיעתו
צצ'ס' הש' מכר'ס מר' ז':

ומה סכנתיק מעלה מספר לקוני הדריס הות ספה לה' נמה
בקלהתינו כי הפליג צמ"ס וטומקס בו כה' היינו ותולן

צפ, לפניו כל הלו מהו הפלת הפלת רחמננו לילך, זה' קרלה' צ' התזונה
לפי' צ' צער' סס' לע' נל סומני עופות ובאי' קה' צ' זה
בზ' ספלה צנוגנעלם כת' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז'
מסורת שלבב כי הי מזוקן כמסולה צלנו וקדלה הצעותינו מכמי
הצבעו בכו' בתוכב יוטב נבש מלהזומיכס מושע בתהןן וכן קבלת
הצבעו רצונו שצערת יותר מקרבת צי' קה' קה' וכו' עכ' נ'.
כן לבי' כספלה בא' לדורי ספלה בתהט, וכבר כת' רמצ'ן כספלו
מלחותו הועכ' כל מה צלה' נמה' צמ' צב' ז' ז' ז' ז' ז'

אין להס מהויב נטה' וטומקס: